

Johann Barnstorff

**Amplissimo. ac Prudentissimo Domino Dno. Jacobo Diestelero ... Hodie.
Parantur. Exeqviae. ... : [P. P. Sub Rectoratus Sigillo d. 9. Ian. 1702.]**

Rostochi[i]: Weppling, [1702]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747332045>

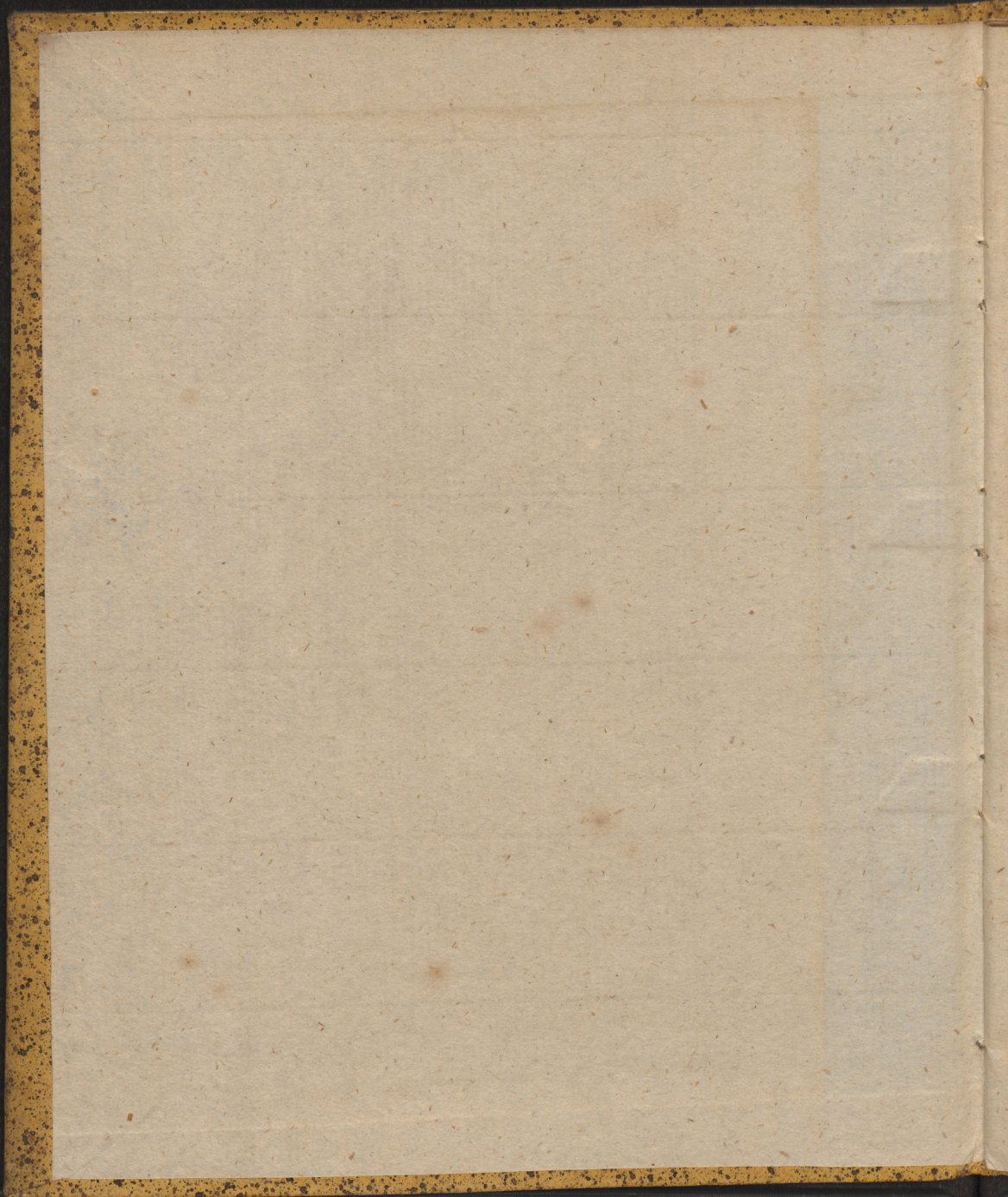
Druck Freier Zugang

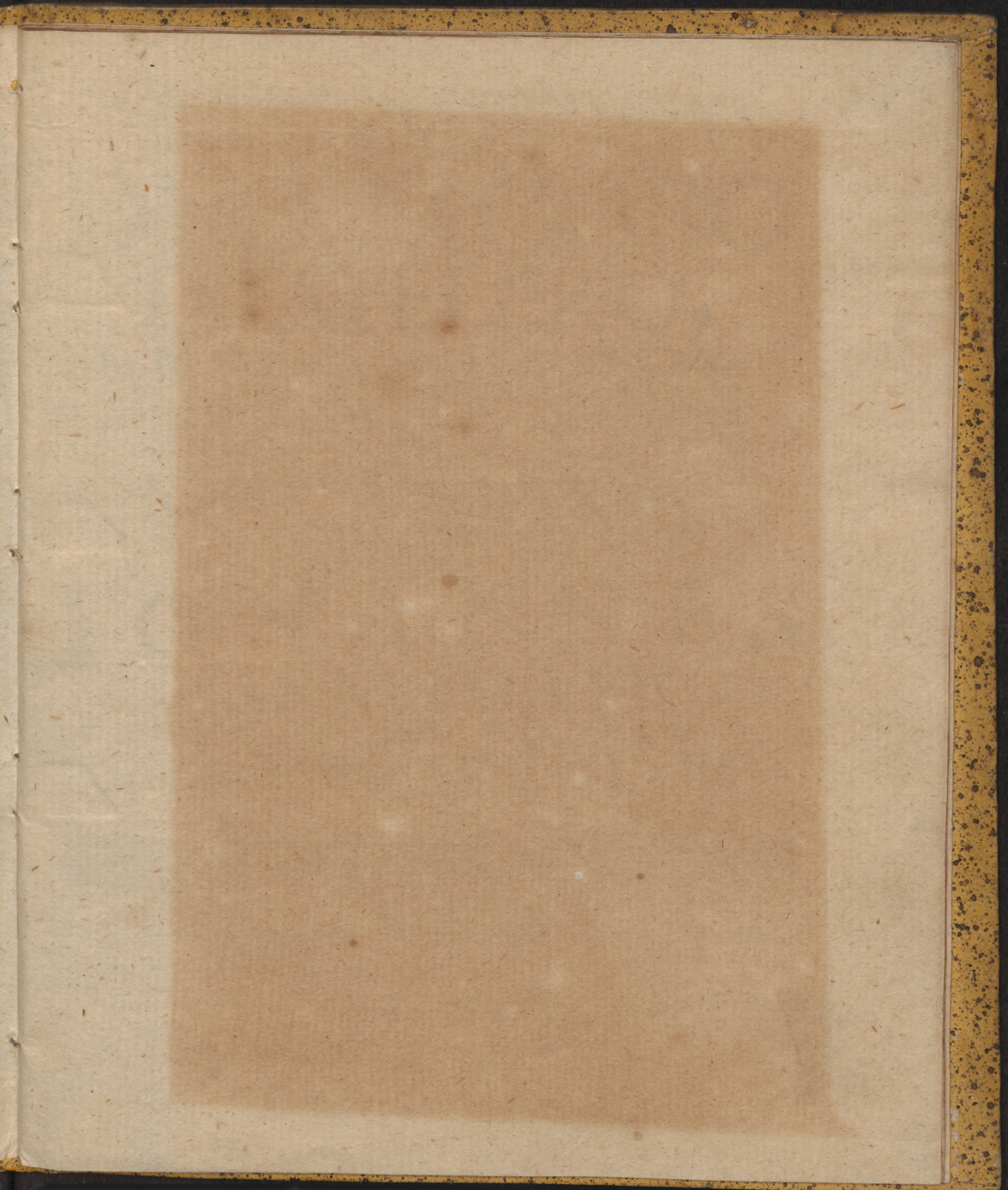

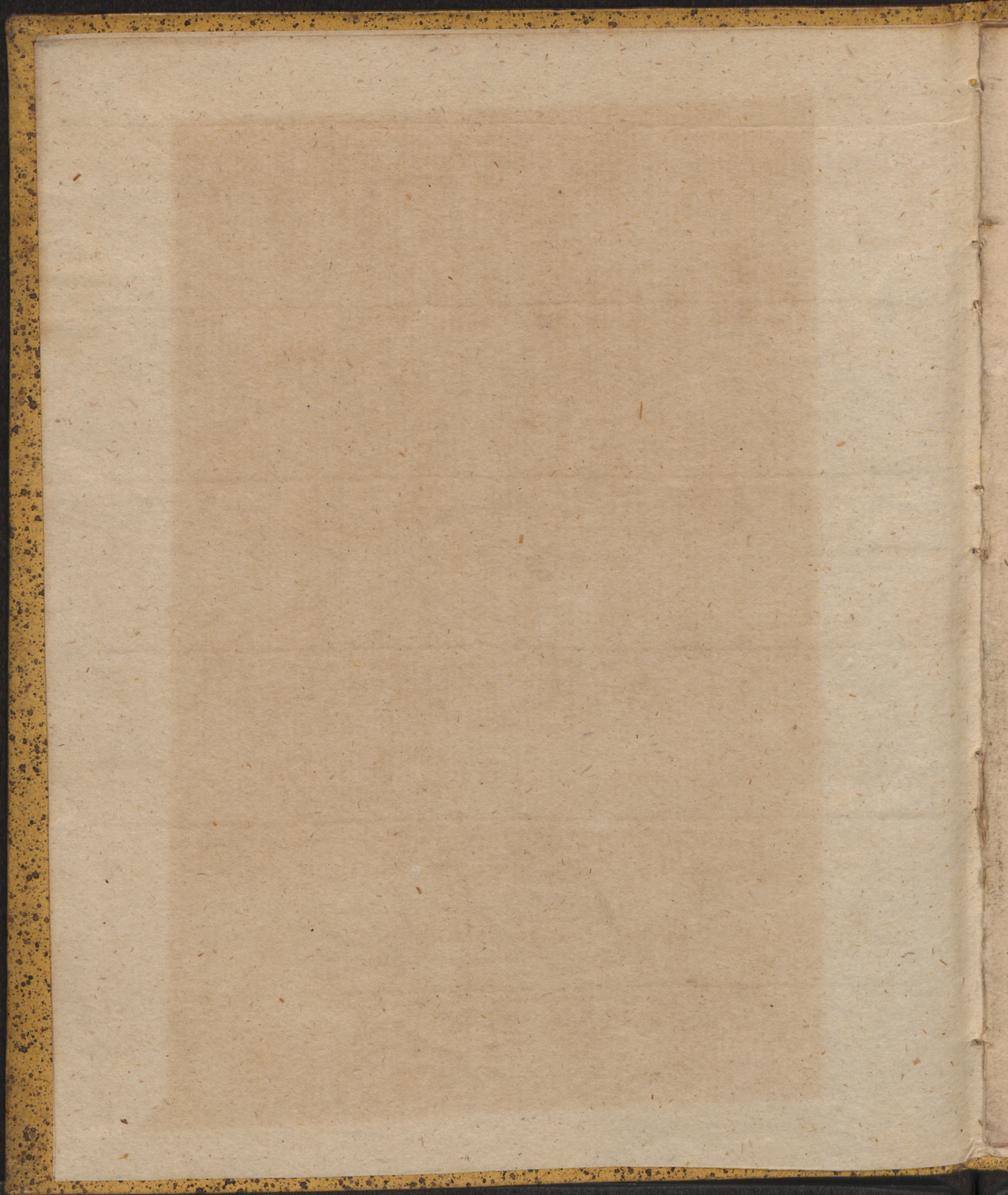
Barnstorff, J.,
in
J. Diesteler.

Rost. 1702.

47

16.
AMPLISSIMO. ac. PRUDENTISSIMO
DOMINO

DNO. JACOBO
DIESTELERO,

REIP: PATRIÆ CONSULI. DEXTERISSIMO
NUNC. DESIDERATISSIMO
HODIE. PARANTUR. EXEQUI
QVAS
UT. FREQUENTER. EAM
PROCERES. AC. GIVES ACADEMIÆ
ROSTOCHIENSIS
HUMANISSIME. ROGO

JOHANNES
BARNSTORFF

J. U. D. ET PROF. PUBL. HODIE
UNIVERSITATIS. RECTOR

Rostochl, Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

Rimum nunc & in ipso *novi anni* vestibulo vos compello ; Sed pro strenua non frondes dare aut mella possum, quia argumentum quod assero, minus jucundum est nullamque gaudii significationem habet. Nimirum ab in-

dicando **OPTIMI VIRI** funere auspicia mihi capienda sunt ; quod luctus materiam in nostram quoque civitatem transmisit. Potest tamen funestum illud officium casu oblatum, facillime in voti pietatem & bene vobis precandi argumentum sese convertere. Qui ergo ad **EXEQVIAS** vos provoco ; idem ineuntem hunc & quotquot longa serie succedent alii, annum vobis inter infinita prosperitatis ac vitæ incolumis nomina, semper mortis meditatione distinctum esse precor. Quod si enim dicente Seneca: *quotidie novum sibi annum quis facere potest, quem felicem reddat ac faustum bonis cogitationibus* ; Quid cogitare melius, quid opportuni-

us

us reminisci, quid sua conditione dignius mem-
rare quis debeat; quam se vita hac exuendum esse?
Illa sane recordatio animum rebus adversis fractum,
commonstrato calamitatis ac vitæ communi termi-
no erigit; illa mentem peccati insidiis obnoxiam,
si nutaverit, continet in officio; Sin lapsa fuerit,
vicissim retrahit; Illa fidem præservat, totumque
hominem Salutaris spei certissimo eventui præpa-
rat. Equidem post prolixam operam haud potui
quicquam invenire, quod adeo usui esset universis,
& cujuscunque aut statum aut ætatem promptius
assequeretur. Nolo tamen cum mortis memoria
moriendi quoque celeritatem vobis accersere; quin
potius id ago, ut vos ad præsens votum compositi
tranquillius vivere; & quo magis ætate provehemi-
ni, cælo maturiores evadere queatis. Ignorari non
potest; quæ via huc delatus sim, & quæ ratione
commotus ita scribam? Publicus enim ROSTO-
CHIENSIS CURIÆ luctus, atrati CONSULUM
fascēs, lamenta æris campani, & civium lugubris
concurfus altioris indaginis memoriam esse,
*Amplissimi ac Prudentissimi DNI. JACOBI
DIESTELERI, Reip. patriæ Consulis immortaliter
meriti*, nunc prohdolor extincti, non designant
modo, sed magno consensu clamitant. In antiqvis
Romanorum fastis, crastinum, nempe *V. Eid.
Jannarias* diem, invenio *intercisa* nomen habuisse,
aut ex vetustissimi Marmoris Maffeiani indicio,
endotercisa. Rationem appellationis si requiras,
eam inde fuisse intelliges, quod mutuis vicibus Diis

ac religioni dicata, privatiſſimè relicta laboribus ea dies fuerit. Nobis certe alio nomine hodierna intercifa audire poterit; quæ luctum utriqve civitati noſtræ per vices diſpartiendum complectitur. Præterea enim, quod noſtræ Muſæ urbis huius liberali hoſpitiſ exceptæ, non poſſunt civibus ac urbi univerſæ plangentibus immobiles adſtare: Fuit is, cui extrema hodie perſolventur, ex Ampliſſimo eorum ordine, qui Academia noſtræ poſt Sereniſſimum ac Magnificentiſſimum Patronum, Regentem Megapoleos DUCEM patrocinantur; Imo quod magis eſt, ipſe ſtudiis fautorem ac eruditis amiçiſſimum ſe præſtitit. Profecto cum ſubinde eorum numerus augeatur, deficient autem honeſta vitæ ſubſidia, qui ſtudiis ſe tradidere ipſi aut deſtinati ſunt; ad omnem literarum Republicam ſpectat jactura, ſi unus poſt alium ipſis Patronus eripitur. Et fuit ſane affectu ac prolixitate voluntatis nemini ſecundus; forſitan ſi æqualis ipſi ſtudiorum copia fuiſſet, non paucis prior futurus. Neque tamen hæc laus unice ei propria fuit; quam, niſi ratio domi noſtræ nata, & quia Muſarum intereſt, commodi captandi cauſa perſcripta videretur, pluribus explicarem. Sunt inſuper alia multa nomina, quæ dudum effecere; ut omnis bonus ſuperſtitem eundem vellet, ac agre dimitteret. Ipſum *Conſulare faſtigium*, quod ſuis meritis accepit item ac exornavit, naturam lucis habet; quæ nunquam ſine communi omnium incolarum

larum sensu aut nebula impediri, aut umbra teg-
potest. Quam illustres illud munus natales habue-
rit, ut liberatae à Tarquiniolorum superbia urbi pro
regibus primi consules dati sint; non attinet hoc
loco repetere. Illud autem dubio caret, tantam
fuisse sub cæsarum quoque imperio consulum autho-
ritatem; ut qui consulem diceret, talem denotare,
qui inter omnes emineret, præsumeretur. Hinc
Jovem Deitatis apud gentiles principem *Θεῶν Ἰσταν*,
consulem DEORUM Libanius nuncupat; & Theo-
dorus Jun. L. i. Cod. d. Consul: alio honore consu-
latum augeri negat, eo quod nihil aliud sit dignita-
te. Quam vero ab isto titulo hodierni consules
absint, jam non disputabo: cum illustrium rerump.
ac civitatum præcipuarum supremo magistratui
tale nomen jure competat, quippe post summum
cui subsunt imperantem, illi in sua quisque civitate
eminent. Et habet hæc nostra civitas præ aliis
non liberis insigne decus, quod suis eadem sumti-
bus Academiae partem sustentet. Ejus autem Con-
sul cum Beatus noster fuerit, vel sola hæc, quam
gessit, dignitas, obitum illius deplorandum nobis pro-
pinat. Sed cum ipso dignitas illa Virum amisit, qui
ei promovendæ quasi natus esse factusque videba-
tur. Uti autem inter probos fidosque conjuges dif-
ficile existit divortium; sic præcipuum munus,
quod Vir præcipuus tenuit, nunquam sine doloris
proventu vacat. Et est utique in ancipiti, an per-
sonæ an viro hic gravius damnum mors intulerit,
bono utrumque suo privans. Id in omnium ore
animoque esse existimo, nihil in corpore efforman-

do, nihil in mente excolenda prætermiffuma natura
fuiſſe; quod in DIESTELERO noſtro deſiderari
poſſet. Ille proceræ ſtaturæ decor, illa oris gratia
ac frontis ſvavitas, illi inter humanitatem gravita-
temque mediæ geſtus, illi præ candore partim, partim
pietate micantes oculi, omnesque cum viri animo
ac dignitate conſpirantes corporis partes, ſi nunc
æque ac vobis civium urbicorum memoriæ ſubji-
ciendi eſſent; crederem fore, ut citius multorum
oculis lacrymæ, quam mihi hæc verba effluerent.
Sed quod indigna pretioſo operculo patera, quod
ſine auro ac gemmis diadema eſt, id merito
ſine virtute & corporis molem & dignitatis no-
men dixeris. Quare illa hic non allegaſſem, niſi
æque virtutibus celebrandum noſſem beatum Vi-
rum; quam iſtis fortunæ acceſſionibus auctus ex-
celluit. Pietatem quæ alium virtutum gregem
præcedit ac ducit, ipſe integerrime coluit. Vix
unquam præſentiam ſuam Sacris conventibus ſub-
duxit; publicos privatosque cultus ſtrenue inſtituit
miniſtris verbi benignum ſe ac liberalem præbuit;
ſuæ familiæ autor, ſibi ipſi actor, civibusque ex-
emplum ſanctimoniæ extitit. Enimvero in ea
nunc tempora incidit optima pietas, ut quamprimum
in quoque ultra Vulgi opinionem & Se-
culi morem prædicatur aut conſpicitur, ſtatim
ſuſpecta eſſe videatur. Quare quem ipſe BEA-
TUS VIR ſemper intra animum atque Soli DEO
decrevit cultum, nolumus uberius propalare.
Sed reliquas virtutes, quibus eluxit, quoties aut
munus obiri debuit, aut ipſe calamitate varia obru-
tus

cus fuit aut dubii casus animum exercuerunt; quamquam nec copia mihi nec otium diducendi deficiat; spatium tamen & instituti ratio non sustinent. Diu fortasse post nostram memoriam ejus in commune civitatis bonum assiduitas, rerum eo pertinentium notitia, & in commerciorum negotio experientia desiderabitur. Supererit inter maximos minimosque singularis comitatus laus ipsi propria; expeditissima in charitatis officiis, sive in prosperis sive adversis ea requireres, promptitudo; invicta tot domesticis luctibus, tot fortunæ valetudinisque intervallis animi præsentia. Nunc in Senatu ac curia, nunc inter amicos, nunc in honestis conviviis, nunc suæ ipsius domui desiderabitur ejus præsentia, plorabitur impensissime, absentia. Et si verum est quod Nov. CV. dicitur: Uxores radiis maritorum coruscare; certe postquam istud nostræ urbis sydus declinavit; quod porro observare cives nequeunt, in reliquiis ipsius, NOBILISS. nempe VIDUA MOESTISSIMAQUE PROLE venerabuntur atque suscipient. Nulla certe illius ætas, nec ullus vitæ status fuit, quæ cum laude ejus non recenseretur, aut in exemplum posteritati cederet: Qua mente morem geram consuetudini academiæ, prout accepi vitæ vicissitudines, quas Beatus subiit, enarraturus.

Natus est Ad. 1641. d. 26. octobris, eodemque loco quo desiit nunc, incæpit vivere. Patrem habuit *Virum integerrimum atque eximium*, CASPARUM DIESTELER, inter Cives ac mercatores nostros præcipuum; qui ex nostratis AVIA ELISABETH

ABETH **Trendelenburgium** natus fuerat
HENRICO DIESTELERO, *Senatori Wismariense*
optimi nominis. Mater ei fuit Sara, ex *celeberrima*
apud nos KNESEBECKIORUM familia, HEN-
RICI KNESEBECKEN *Civis* ac Mercato-
ris è nostratibus florentissimi filia, neptis autem PE-
TRI KNESEBECKII, *gloriosa recordationis*
Principi ADOLPHO FRIDERICO à *minis-*
terio præfectura Doberanensis, ex matrimonio
ANNÆ PREUSSENÆ. Rudimentis literarum
initiatum ac artium quoque elementis imbutus est,
optimæ indolis tum puer, & magna fuit circa inge-
nium ejus contentio, ut ipse pius, ut doctus etiam
evaderet. Et sane experientia nostram ætatem do-
cuit, cum magno literarum bono eundem inter eru-
ditos potuisse consistere, modo evocatus non fuisset
ex ipso doctrinæ elegantioris atrio. Accommo-
darunt primæ juventutis studiis operam suam M.
ADAMUS **Seidenschwanz** Subrector, & Con-
rector Scholæ oppidanæ M. JOHANNES BI-
SCHOFIUS. Quorum præceptis defunctus
Venerabilis VIRI MICHAEL. COBABI,
è *Rectore Scholæ ac Math. Prof. in academia fa-*
cti Professoris Theologi institutioni se commisit.
Illa jamdum tempestate ex materno funere *pater*
ejus viduam senectutem, ipse orbam agebat adole-
scentiam; quæ ratione moti cognati molestiarum,
quæ literatos urgent, conscii, fatius duxerunt ipsum
mercatui addicere; quam deinceps propter ingenii
felicitatem ac capacitatem, quod metuebant, mise-
rum

rum esse. Hinc ex itinere, quod ad Gymnasium. Sedinense paraverat, frustra omni supellectile composita librisque corrasis, ad mercaturam pertractus est. Complures ergo annos mercatoribus Lubicensibus Hamburgensibusque cohabitans, commerciorum institutis facile abundavit, propter summam urbium autoritatem suæque bonitatem indolis. Quare fatis ab his instructus patriam repetiit, Anno 1661. Spectatissimo mercantium collegio honeste accessit, civitatemque nactus proxime sequenti Anno d. 24. Novembris nuptias *Pie ac ornatissime* *Virginis* ANNÆ MARGARETÆ SEBESSIN habuit, quæ à teneris Jesum agnoscere agnitumque amare edocta, de cætero ipsa virtus, ipsa in conversatione humanitas, ipsa in Cruce patientia dici meruit, judicante Illustri Theologo B. Henr. Müllero. Octo annos cum illa vixit sine querela, cumque conjugii fidem sex ei pignoribus obfirmasset; illa Ao. 70. ad meliores transiit. Sunt autem ex isto conjugio suscepti liberi, duo filii ob contiguam nativitati mortem innominati, filiæ dehinc ANNA MARGARETA, ANNA ELISABETH & ANNA CATHARINA, cum *superstite filio* CASPARO. Cive ac Mercatore hodie dexterrimo. Paterno tamen funeri non nisi ANNA CATHARINA, quæ DN. JOHANNI ZINCKIO ab ærarii Provinc. reventibus, nupsit, & supranominato filio superest: Quorum prior duas, posterior ex ANNA CATHARINA, HENRICHSENIA totidem neptes unumque nepotem in paternum sinum reposuere. Nominum autem ejus fama laudem, præmium principum Megapoleos Clementia conciliaverat interea; & ipse

B

ad

ad provincialis ararii Praefecturam Ao. 1666.
admovebatur. Viduitatis autem ægerrime acce-
ptæ remedium sibi accivit, secundisque votis con-
jugem accepit ANNAM MARGARETHAM
PALTHENIANAM *agnatione Puffendorffiana*
celebratam, quæ duodecimo a nuptiis anno itidem
cum corpore thorum reliquit: postquam octies ex
ipsa pater ipse fuisset. Namque illa ei genuit JA-
COBUM, ANNAM MARGARETHAM, CA-
THARINAM MARGARETAM, DOROTHE-
AM ELISABETHAM, JACOBUM (pro pri-
ori illo ipsi redditum) ANNAM ELISABE-
THAM ac ANNAM DOROTHEAM. Ast o-
mnis hæc Soboles ad matris sese recepit confor-
tium, æterni parentis manu conclusa; præter *filiam*
natu primam unicumque filium; quibus
tanto præsentior sit consolator divinus Spiritus,
quanto paterni funeris acerbiori sensu afficiuntur.
Altero tamen ante secundæ conjugis jacturam an-
no nempe 83. d. 14. Februarii SENATORIA DI-
GNITATE auctus ipse fuit; & dignitas deinceps
per ipsum vicissim adeo exornata tantaque dexte-
ritate retenta fuit, ut ante hos tres annos bene me-
renti *consulatus decerneretur*. Sed ad domesti-
cam ejus sortem redeundum est. Nupsit ei terti-
um sponso Ao. 84. *Virgo pranobilis* JOHANNA
DE HILLEN *ex clarissima Hilleniorum stirpe orta,*
& Thurmänniana, Cothmannianaq; familia
confinis; Ea quoque interjecto septennio quinto pu-
erperio immoriebatur; è qua susceperat filios JOH.
CHRI-

CHRISTOPHORUM *Atque* JOH. HENRI-
CUM, *FILLASque* ANNAM ELISABETHAM,
ANNAM MAGDALENAM, JOHANNAM
DOROTHEAM. Sed horum quoque ultimo no-
minatae filiae, ANNA MAGDALENA ac DORO-
THEA; jam ante patrem obierunt. Cum vero to-
ties divina manus conjugali vinculo ipsum solvere
instaret; Facultatem toties sibi factam pruden-
tissime judicavit denuo contrahendi. Ergo quar-
tam insuper thori Sociam elegit SOPHROSYNAM
MARIAM SCHULZIAM, Patre GABRIELE
WOLGASTIENSIS *Ecclesia antistite* genitam.
Quod tamen solatium omnium minime perstitit; si-
quidem An. 1693. ductam amisit statim sequenti an-
no, postquam nono die ante, FILIOLUM GABRIE-
LEM, optimae indolis puerum, & si quid vota va-
lent in patris exemplum abiturum, ei pepererat. Sed
ne suspicor quidem reiteratum toties a beato matri-
monium, inique quemquam ipsi interpretaturum
esse, nisi forte DEUM eadem opera reum agere ten-
tet; qui erepta semper priori conjugae, alterius du-
cendae ansam dedit. Novimus etenim integram hic
cuivis libertatem esse, quoties caelesti manu foedus
conjugale rumpitur, ordinaria id via resarcire. Et
si etiamnum HIERONYMO *AD GERONTIAM*
scribendum esset; is sane re melius cognita non-
modo illam a secundis nuptiis non deterreret; Sed
ne quidem in illos porro inveheretur conjuges,
quos Romae se vidisse scribit: *Ubi maritus ante uxo-
rem, viginti alias, illa ante ipsum unum & vigin-
ti viros in matrimonio habuerant.* Ultimo tandem
loco, ut unde discessi, eodem revertar, videns Bea-
B 2 tus

tus Vir nec suam senectutem subsidio, nec infantiam liberorum suorum præsidio familiari carere posse; quintas quoque nuptias petiit, petitasque impetravit ac impetratas pacatissimo matrimonio inde ab A. 1696. ipso hoc, quo hæc consignata sunt die, continuavit. Quod quidem adhuc *NOBILISS. MATRONAM* gravius affligit, quæ uno eodemque die tumulo nunc infert, quem ante sexennium faustissimo thalamo receperat. Sic nempe interpolata sunt omnia tempora nostra, omnisque lætissimorum eventuum recordatio substat calamitati! Est autem vidua illa mœstissima, nostrumque omnium compassione dignissima, *Virtutum splendore ac generis honestate celebris Matrona ANNA ELSABE HINRICHSENIA*, vidua prius B. JOHANNIS VINNHAGEN *animarum prope Wismariam Senioris in Neuenburg.* Illa hodie tanti mariti funus non immerito plangit, & quotidie luget, quia per tot annos fidelitatem ejus & probitatem experta est; utique ob id magis misera, quia habuit virum, qui nunquam latis amari, nunquam sine lacrymis dimitti potuit. Vulgare illud experimentum est, semper duriolem graviolemque lapsum pati eos, qui fortunæ ductu altius ascenderunt: Quare illam *Optimam Matronam* prostrato animo esse, impense jacturam suam dolere, & tantum non gradu profusus dejici, non præter humanam conditionem accideret. Amisit enim non *maritum* modo, sed eundem *multo spavissimum, sed amore dignissimum, sed præcipuo honoris titulo conspicuum.* Faxit autem

autem eandem divina bonitas hodie tantopere pres-
 sam nunquam tamen opprimi, addat illi sui spiri-
 tus opem, qua animum recipere, propitiam DEI
 voluntatem venerari, & inter amplissima solaminis
 argumenta agnoscere queat, cœlo magis ac æterno
 gaudio, quam humanis necessitatibus natum fuisse
 Beatum Consulem. Amet usque licet nomen,
 servetque memoriam *pie defuncti*; ita tamen
 mortem ejus ferat, ut DEO quod suum est, impa-
 tientiluctu denegare voluisse non videatur. Con-
 cedat eadem *Sancta nunc Viri beati anima*, eas
 denuo novisse mentes, quas thori olim Socias, nunc
 ad divinæ majestatis thronum felicitatis consortes
 nacta est. Ut autem de instrumento faustissimi ad
 cœlites excessus, quem beatus habuit, hic quoque
 non nihil dixisse videar, *pleuritis*, ut verbo dicam,
 cum *acuta febre* conjunctæ malum corripuit illum an-
 te aliquot tempus; & nunc quoque eripuit rebus
 humanis. Statim ad primum exitialis morbi impe-
 tum vires cessare, spiritusque varie agitati ac mise-
 re exerciti defecere. Tot enim modis morbi vio-
 lentia se exeruit, quot vel triplex in pectore robur
 superarent. Ad fuit nempe *vehementior tussis*, *fre-*
quens pituitosa ac viscida materia exsereatio, *ciborum*
inappetentia actantum non aversio, *ardentissima sitis*, *an-*
xietas præcordiorum, *respirandi difficultas*, *continua*
vigilia & *quæ non alia presentissima mortis tentamen-*
ta. Denique dolor acutissimus lucessit, cum
 exasperatione ac exulceratione faucium; quæ sym-
 ptomata cum incrementum indies caperent, impe-
 dita fuit deglutitio omni que medicinæ iter præclu-
 sum,

sum, & dolor tandem in artuum tremorem, contracturas variarum partium & convulsivos motus abiit; donec ultimam tandem lineam IV. Kal. Jan. circa horam IIX. matutinam mors ipsa duceret. Nihil utique Medicus, DN. D. BERNHARDUS BARNSTORFFIUS, *Poliater dexterrimus*, Frater mihi æstimatissimus omisit, quod vel morbo superando, vel viribus reficiendis, vel denique præoccupandæ morti inservire credidit. Sed cum medicina hominum à DEO leges habeat ac terminos; in promptu causa jam est, cur præter DEI voluntatem naturæque terminum nemo à morte vindicari queat. Quod Vespasiani Cæsaris (annotante Svetonio) lethaliter decumbentis dictum fuit: *Imperatorem stantem mori debere*; Illud non quidem de corporis positu, animi tamen constantia atque vigore *in nostrum* quadrat. Non ille corporis enervati onere, non mortis calamitate, non novissimis hostium salutis nostræ insultibus frangi, imo ne debilitari quidem potuit. Et merito posteritati imitanda relinquitur pientissima ratio, qua se morti vicinus ad supremum humanitatis debitum composuit. Quisquis enim eo Spiritus impulsu, eo placide moriendi conatu, eo adversus cœlestes gaudium desiderio mori didicerit; que ipse elegantissimas preces: *Weil du mein GOTT und Vater bist; etc. HERR JESU Christ mein Trost du bist etc. Item Wenn ich für Gericht soll treten/ ac porro JESUS ist mein Hirt/ & maxime verba illa, JESU hab ich mich ergeben/ JESUS ist mein Trost allein/ ich mag sterben oder leben/ JESUS ist und bleibet*

bet mein/ tanta vocis contentione, tanta intimi sen-
sus testificatione enunciavit, quasi altera jam manu
cælum comprehendens: magistrum artis dixero.
Sunt & præter has aliæ preces ipsi frequenter dictæ
ac confidenti animo recitatæ: Was mein GOTT
will/das geschch allzeit; etc. HERR Jesu Dir
leb ich/ Dir sterb ich etc. HERR wenn ich nicht
mehr reden kan/ so nim mein letztes Seuffzen an/den
Geist in deine Hände/ etc. Ach JESU Wunden
zum Beschlus greiff ich/wenn ich sterben muß. Ita
nimirum has talesqve formulas vel centies ingemi-
nando, prolatum se ac ad divinæ voluntatis arbitria
paratissimum exhibuit; voti qve prosperrime com-
pos evasit: habens cum hinc discederet Annos sexa-
ginta cum duobus mensibus ac totidem ultra diebus.

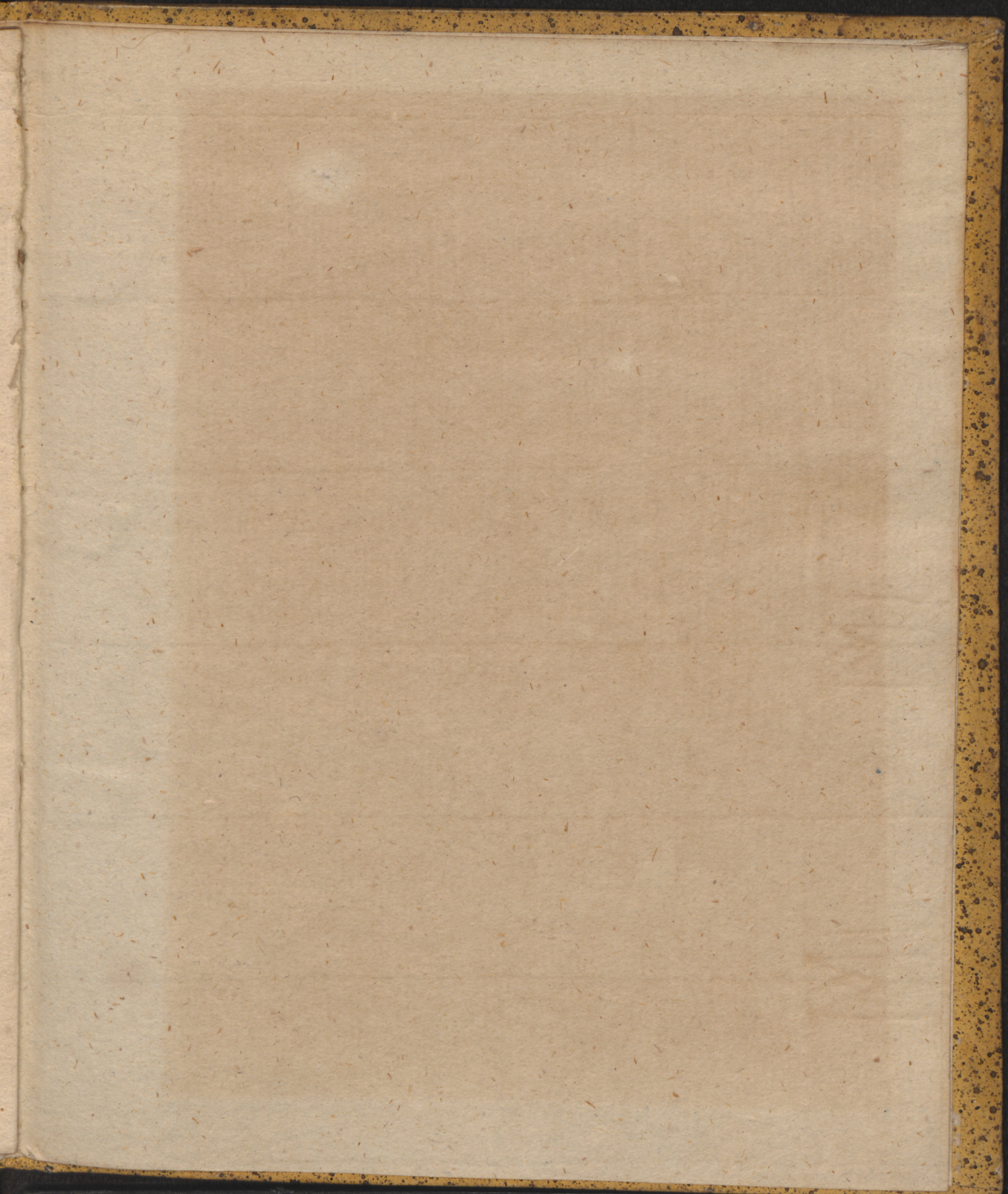
Sic ergo *Consul optime meritis* pro per-
sona, quam inter nos habuit, civitatem cœlestis cu-
riæ obtinuit. Gratulamur ei hanc felicitatem, ipsiq;
perpetuum istud apprecamur gaudium, luctum au-
tem *mœstissima familia* brevi vincibilem. Se-
xagenarius ipse mortalitatis legem subiit, quasi ad
militiæ Romanæ terminos subducta ratione. Nam
dimissos fuisse qvi LX. annos superaverant ac pro
emeritis habitos, memoriæ proditum legimus.
Strenuus hic & ante signa pro pietatis officio, civi-
um salute, familiæ incremento stetit; hinc qvia for-
tem se ac invictum gessit, illico evocari debuit ac
adeos usus reservari, ut cum Christo olim redituro
in triumpho procedat. Vicariam deo, nam ejus
locum tenuit, in administranda republica *Consul no-*
ber præstitit operam; legatus quasi inter nos aut
pro-

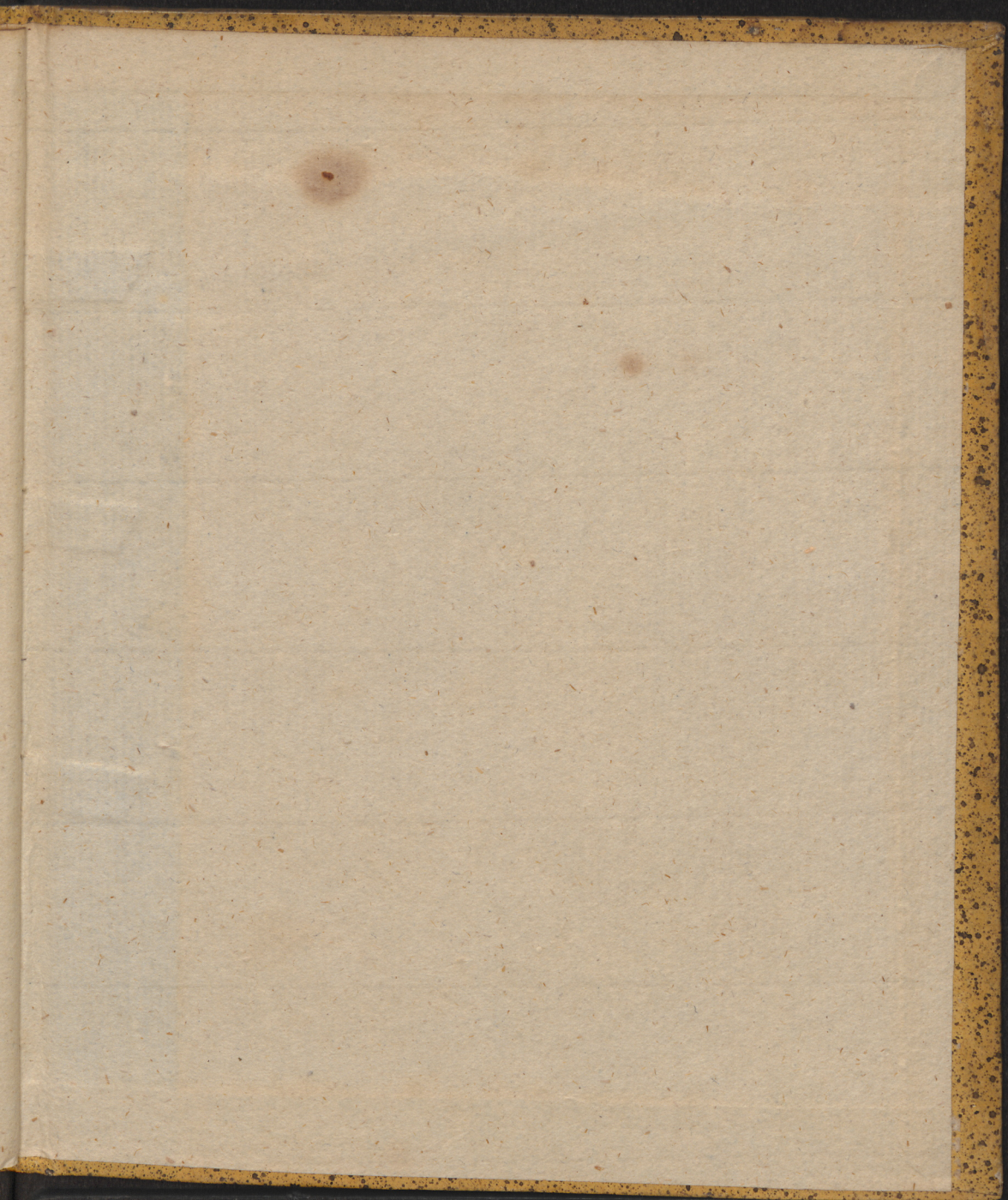
proconsul Supremi omnium ac augustissimi monarchæ unico, uti & legati Romanorum consvevere, consulatus provinciam tenuit triennio. Jam ipsi ob servatos cives, hostesq; expugnatos animæ, supplicatio non dierum aliquot, sed universæ æternitatis decernitur. Perpetuum ovæ nunc purissima mens, ac tandem corpori reddita sine termino lætabitur. Non est quod post administratam vitæ ac familiaris rei provinciam repetundarum postulari debeat; qui acceptas a DEO conjuges non reddidit modo sed cum fœnore restituit; exsolutis jam creatori Viginti liberis a se prognatis: quorum XII. cœlum recepit pro vitæ usura beato concessa, reliquisque adhuc patet.

Unum nunc superest, quod a vestra humanitate ac benevolentia expetunt vidua liberique DIESTLERIANI, ego certissime expecto. Est juris nostri Lib. II. tit: I. effatum: *Honore maritorum uxores erigi*; Persuasissimum habeo, Procures ac Cives Academici Honoratissimi, quod si exequiis B. Dni Consulis eum honorem habere atque in illis frequentissime procedere dignabimini; illud non in viduæ solum sed universæ familiæ solamen ac recreamentum cessurum esse. Sinite ergo quo illud vos exorem, & quando funus deducetur, adeste, confluite, ac vos mortales esse reputate.

*Funus à meridie effertur, & conventus est
hora I. in aede Basilica.*

P. P. Sub Rectoratus Sigillo d. 9. Jan. 1702.

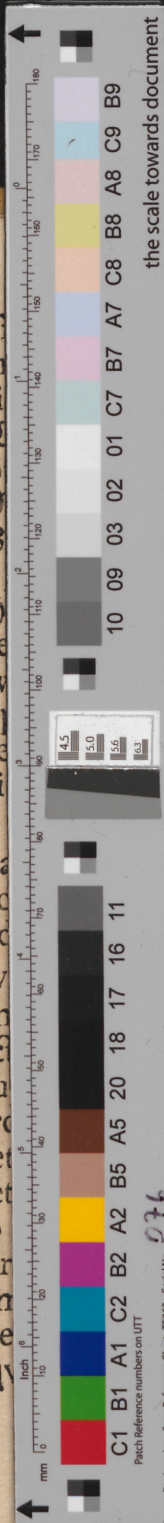

bet mein/ tanta vocis contentione
sus testificatione enunciavit, quasi
cælum comprehendens: magister
Sunt & præter has aliæ preces ipsi
ac confidenti animo recitatae: *Ich
will/das̄ geschēh allzeit; etc. Ich
leb ich/ Dir sterb ich etc. Ich
mehr reden kan/ so nimm̄ mein leystes
Geist in deine Hände/ etc. Ich
zum Beschluß ergreiff ich/ wenn ich
nimirum has talesqve formulas ve
nando, proutum se ac ad divinæ v
paratissimum exhibuit; vortiqve
pos evasit: habens cum hinc disce
ginta cum duobus mensibus actoti*

Sic ergo *Consul optime*
sona, quam inter nos habuit, civita
riæ obtinuit. Gratulamur ei hanc
perpetuum istud apprecamur gaud
tem *mæstissima familia* brevi v
xagenarius ipse mortalitatis legen
militiæ Romanæ terminos subduc
dimissos fuisse qui LX. annos su
emeritis habitos, memoriæ pro
Strenuushic & ante signa pro piet
um salute, familiæ incremento stet
tem se ac invictum gessit, illico
adeos usas reservari, ut cum Chr
in triumpho procedat. Vicarian
locum tenuit, in administranda re
ser præstitit operam; legatus qu

ni feri-
manu
xero.
dicta
Dir
nicht
n/den
nden
Ita
gemi-
bitria
com-
lexa-
ebus.
o per-
s cu-
ipfiq̄
mau-
Se-
afi ad
Nam
apro
imus.
civi-
a for-
uit ac
ituro
ejus
fulno-
s aut
pro.